

Glaset vill inte lämna mig. Men det händer att jag vill lämna glaset

Esmé Alexander
Handblåst glas, diamantslipat,
video, inspelat ljud
2015

”Jag skissar lika mycket med ord som med bilder och gör det bäst på tåg eller när jag reser långt. Att sedan välja vilken idé jag ska jobba vidare med ger mig beslutsångest, ofta väljer tiden åt mig. Om jag vet exakt hur jag ska göra något så blir det tråkigt. Jag vill helst ha en upptäcktsresa framför mig och inte veta var den kommer sluta. Övuntade associationer och överraskningar som sker i processen är mitt forskningsmaterial. En bit in i arbetsprocessen förstår jag ofta mina underliggande privata frågeställningar och varför jag gör det jag gör. Att arbeta med materialet glas är en ständig utmaning såväl ekonomiskt, miljömässigt som tekniskt och i synnerhet som meningsbärande element, men jag slipper inte undan.”

Glaset vill inte lämna mig. Men det händer att jag vill lämna glaset

Esmé Alexander
Hand-blown, diamond-cut glass,
video, recorded sound
2015

”I sketch as much with words as I do with images, and my best work comes out on the train or during a long journey. Then I agonise over which idea I should keep working on; time often chooses for me. If I know exactly how to do something, I’ll get bored. I would rather have a journey of discovery ahead of me, not knowing where I’ll end up. Unexpected associations and surprises in the process constitute my research material. Once I get into the working process, I often understand my own private motives, and why I’m doing what I’m doing. Working with glass as a material is a constant challenge: economically, environmentally and technically, and in particular as an element to convey meaning, but I can’t escape it.”

Planet Red Rose

Lena Bergström
Handblåst glas, slipat
2013

“Jag vill att varje Planet ska vara unik och vacker. Som oss människor. Vi kommer alla från ett ägg med olika innehåll och slipas sedan fram till olika karaktärer. Vi blir våra egna små planeter.”

Planet Red Rose

Lena Bergström
Hand-blown, cut glass
2013

“I want each Planet to be uniquely beautiful. Like us. We all come from a single egg with different contents and are then moulded into our different characteristics. We become our own little planets.”

Icke-exkluderande design

Camilla Caster
Ugnskjutet glas, mixed media
2015

”Det brukar heta att ett samhälles värdighet avgörs av hur det behandlar sina mest utsatta medmänniskor. När jag arbetade med verket *Icke-exkluderande design* ville jag ge en stillsam kommentar till debatten om så kallad exkluderande design.

I samtalet om vem som har rätt till det offentliga rummet är soffor som försetts med armstöd mitt i sätet, ett exempel på hur man effektivt stoppar ovälkomna gäster som vill sova. På sättet det offentliga rummet utformas märks vem man vill ska synas där. Genom att låta privata aktörer i allt större grad breda ut sig i våra gemensamma utrymmen delas människor in i tillräckliga och otillräckliga konsumenter. De otillräckliga avvisas. Är det så vi vill ha det?

Min soffa är sliten och bekväm, du är välkommen att sitta ner. Håll min hand – den är varm.”

Icke-exkluderande design

Camilla Caster
Kiln-cast glass, mixed media
2015k

”It is often said that how a society treats its most vulnerable is always the measure of its humanity. When I was working on the piece *Icke-exkluderande design*, I wanted to make a quiet comment on so-called exclusive design.

In the dialogue on entitlement to the public space, sofas fitted with armrests in the middle of the seat provide an example of how to effectively stop unwelcome guests who want to sleep on them. The design of the public space says a great deal about who we want to see there. By allowing more and more private actors to take up our common spaces, people are divided into satisfactory and unsatisfactory consumers. The unsatisfactory ones are rejected. Is this how we want it to be?

My sofa is worn and comfortable, feel free to sit down. Hold my hand – it’s warm.”

Lustre aux couleur de la forêt

Frida Fjellman
Formblåst glas, metallkonstruktion
2015

”Detta är en frosseriversion av en maffig kristallkrona som finns med som en viktig del i min separatutställning ‘I huvudet på Frida Fjellman’. Där är kronan mörk och mystisk, den har en roll i ett större sammanhang. Här har jag låtit lusten styra och använder en färgskala som anspelar på skogens nyanser i kombination med ängar och färgtonen hos smaragder och jade. Det är färger som jag själv upplever som ljuvliga, det känns som att de är bra för psyket och hjärnan.

Jag tycker att kristallkronan som fenomen är intressant. Dels är den en statussymbol men fungerar även som fokuspunkt eller tidsmarkör. Den ser också olika ut i olika delar av världen. Här är kronan som en ihoprafsad skatt där prisma förstors upp och blir själva byggelementet. Jag intresserar mig också för prylar, det offentliga eller privata rummet och det vi väljer eller inte väljer att omge oss med. Vad som är accepterat eller inte i olika sammanhang.”

Lustre aux couleur de la forêt

Frida Fjellman
Blow-moulded glass, metal construction
2015

”This is a decadent version of a massive chandelier that is one of the most important pieces in my separate exhibition ‘I huvudet på Frida Fjellman’. In that format, the chandelier is dark and mysterious; it plays a part in a greater context. Here I have instead gone with whatever tickled my fancy, using a colour scheme that reflects the shades of the forest in combination with meadows and the hue of emeralds and jade. These are colours that I myself find exquisite; I feel as if they’re good for the psyche and the brain.

I find the chandelier an interesting phenomenon. On one hand, it is a status symbol, but at the same time it works as a focal point or a period piece. It also looks different in different parts of the world. In this piece, the chandelier is a sort of thrown-together treasure, where the prism has been magnified to become the essential construction element. I am also interested in stuff; the public or private space and what we choose or don’t choose to surround ourselves with. What is acceptable and what is not, in different contexts.”

Buren

Ulla Forsell

Gallerverk av blåst och sågat uranglas
2006

LÅT TUSEN BLOMMOR BLOMMA som blev TUSEN
BLOMMOR I FÅNGENSKAP som blev BUREN

Inspirationen kommer från Mao Zedong. Det stora
språnget och kulturrevolutionen.

Ur Sveriges Radio, "Avgörande ögonblick" 1925-
2015 berättas att: "För att bemöta den kritik som
riktades mot Mao och för hans metoder uppmanade
Mao till debatt och diskussion om partiets arbetssätt.
Under devisen 'Låt tusen blommor blomma, låt tusen
skolor debattera' skulle alla känna sig fria att tänka
högt och fritt om Mao och partiet. På så vis skulle
också kapitalismen bekämpas och det kommunistiska
partiet bli bättre. Men kritiken blev för stark och
svårhanterlig och snart ledde detta till en våg av
utrensningar och arresteringar av oliktankande inom
parti och statsapparaten."

Buren

Ulla Forsell

Grid made of blown and sawed uranium glass
2006

[Let a thousand flowers bloom which became a
thousand flowers in captivity which then became the
cage].

The artist is inspired by Mao Zedong. The Great Leap
Forward and the Cultural Revolution.

Radio Sweden's "Avgörande ögonblick" 1925–2015
(Decisive moments 1925–2015) explains that:
"In response to the criticism against Mao and his
methods, Mao encouraged debate and discussion
on the party's working methods. The motto 'Let a
thousand flowers bloom, and a hundred schools of
thought contend' was to allow everyone to freely
express their thoughts on Mao and the party aloud.
This was also intended to combat capitalism and
improve the Communist Party. However, the resulting
criticism was too forceful and difficult to handle, and
this soon led to a wave of purges and arrests of
dissidents within the party and the state apparatus."

Mormors duk om hon nu hade en sådan och hade jag träffat henne idag skulle jag bjuda på ett glas sherry

Ditte Johansson

Reliefgjutna och fusade delar, ready-made objekt
2014

"Är vi i tid?

Nu Då Sedan-Tiden vi erfar

När Var Hur -Tiden som rum

Vilka är vi utanför tiden och rummet?

Kan vi minnas?

Kan vi planera?

Existerar vi? "

*"Konstverket *Mormors duk om hon nu hade en sådan och hade jag mött henne idag skulle jag bjuda på ett glas Sherry* handlar om att försöka återskapa ett för mig viktigt minne. Men hur kan jag vara säker på att det jag minns stämmer? Spelar det någon roll egentligen?" /Ditte Johansson*

"[...]Det intressanta är på vilket sätt ett minne ljuger- och varför. Det jag söker är vad mitt fortsatta liv har gjort med mina hågkomster, hur senare upplevelser, värderingar och strategier har omformat minnena utifrån sina behov och avsikter – och därvid oavsiktligt satt sina spår i bilderna". / Ur 'Minnena Ljuger' av Kjell Espmark.

Mormors duk om hon nu hade en sådan och hade jag träffat henne idag skulle jag bjuda på ett glas sherry

Ditte Johansson

Relief-moulded and fused parts, ready-made objects
2014

Are we on time?

Now Then Later – Time we experience

When Where How – Time as a space

Who are we outside of time and space?

Are we able to remember?

Are we able to plan?

Do we exist?

*"The piece [*Granny's tablecloth, if she had one that is, and if I had met her today I would offer her a glass of Sherry*] is about trying to recreate an important memory. But how can I be sure that my recollection is true? Does it really matter?" /Ditte Johansson*

"[...] The interesting thing is in what way a memory lies, and why. What I am seeking is an answer to what the rest of my life has done with my memories; how later experiences, values and strategies have reshaped those memories to their needs and intentions – and thereby unintentionally left their mark on my recollections." / From 'Minnena Ljuger' by Kjell Espmark.

Bam

Åsa Jungnelius
Handblåst och skulpterat glas
2014

”Jag arbetar med det materiella som mitt språk och intresserar mig för relationen mellan våra kroppar, objekten vi omger dem med och rummen de agerar i. Den materiella kulturen beskriver de ekonomiska, sociala, politiska och ekologiska förutsättningarna för vår tid, som vi lever i. Objekten blir till en form av fetischer över oss som individer och vår samtid. Gestaltningen är ofta rumslig och vilar på en idémässig grund, där handens avtryck och min intuition tillför en ton. Det främsta uttrycksmedel är materialet glas för det passar min konstnärliga inriktning.”

Bam

Åsa Jungnelius
Hand-blown and sculpted glass
2014

”In my work, I use material as a language, and I am interested in the relationship between our bodies, the objects we surround them with and the spaces they act in. The material culture describes the financial, social, political and ecological circumstances of the times we live in. The objects become a type of fetishes to us as individuals and our times. The depiction is often spatial and rests on a conceptual base, where the handprint and my own intuition add an accent. My primary means of expression is the material, glass, because it suits my artistic direction.”

Mirror

Simon Klenell
Blåst försilvrat glas
2015

“Mitt arbete är baserat på abstraktion och att främmandegöra kända materiella arketyper och tillstånd. Bordsspegeln är för mig ett föremål och en form som återger rum men som också kan skapa en egen berättelse eller upplevd verklighet. Föremålet kommer till genom ett utvidgat letande och genom görandet. Förväntningarna kring materialet och hantverksprocessen blir då lika viktiga beståndsdelar i arbetet som de rent materiella kvalitéerna.”

Mirror

Simon Klenell
Blown silver-plated glass
2015

“My work is based on abstraction and on defamiliarising material archetypes and conditions. To me, the table mirror is an object and a shape that reflects a space, but which may also create its own story or perceived reality. The object is created through an expanded searching and through its making. The expectations surrounding the material and the crafting process then become equally important parts of the piece as its purely material qualities.”

Look me in the eye

Matilda Kästel

Gjutet glas, hyttarbetat glas, gjutet silikon
2015

“De senaste åren har mitt arbete kretsat kring kroppen, inte någon särskild kropp, snarare olika kroppserfarenheter vi alla delar. Vi svettas och kräks, sover för lite, dricker för mycket kaffe, njuter, lider, kämpar på. Vi samlar på små ögonblick av lycka och hur mycket vi än försöker kommer vi inte undan vår egen kroppslighet.

Jag har länge försökt komma bort från det statiska objektet, det vackra och dekorativa. Föremålet vi bara stirrar på, otillgängligt och på behörigt avstånd. Jag vill åt det fysiska, det taktila. Det som går att ta på. Jag arbetar sällan med bruksföremål, men vill ändå att mina objekt ska kunna något. Kroppen är både min utgångspunkt och det som verken förhåller sig till; min kropp, din kropp. Jag vill också att mina verk ska vara lite störande, lite smetiga. Att de ska kunna räcka ut tungan, flina och betrakta sin omgivning. Kunna stirra tillbaka.”

Look me in the eye

Matilda Kästel

Moulded glass, foundry-made glass, moulded silicone
2015

“Over the last few years, my work has revolved around the body, not any particular body but rather different bodily experiences that we all share. We sweat, vomit, don't get enough sleep, drink too much coffee, enjoy, suffer, keep fighting. We collect little moments of happiness and no matter how hard we try, we can't escape our own corporeality.

I have long tried to get away from the static object, the beautiful and the decorative. The object we only stare at, out of reach and at a respectable distance. I want to get to the physical, the tactile. That which can be touched. I rarely work with utility goods, but would still like my objects to be capable of something. The body is my point of departure, as well as what the pieces relate to: my body, your body. I also want my pieces to have a little attitude, to be a bit grimy. For them to be able to stick their tongue out, smirk and take a look at their surroundings. To stare back.”

Bossy II

Ludvig Löfgren

Gjutet, sandblästrat, handmålat, graverat glas
monterat på bearbetat gjutjärn

2015

Ludvig Löfgrens arbeten är ofta skulpturala. Glaset har ett intensivt färgspråk. Han inspireras av barockens bildvärld och djur är ett återkommande tema, i synnerhet apan, den är en favorit. Löfgren väljer att arbeta med djurmotiv om han vill uttrycka något. Han upplever att det blir lättare att ta till sig budskapet om han gestaltar en skulptur som djur istället för att utforma den i form av en människa. Ludvig Löfgren har stor erfarenhet av olika tillverkningstekniker, dessa lärde han sig under åren som glasblåsare innan studierna på Konstfack.

Bossy II

Ludvig Löfgren

Moulded, sandblasted, hand-painted, engraved glass
mounted on processed cast iron

2015

Ludvig Löfgren's works are often sculptural in nature. The glass has an intensive colour language. He is inspired by Baroque imagery and animals are a recurring theme, and particularly the monkey, which is a favourite. Löfgren chooses to work with animal motifs when he has something to express. He feels that it is easier to take in the message when he moulds the sculpture after an animal rather than a human. Ludvig Löfgren has extensive experience with various manufacturing techniques, which he picked up during his years as a glassblower prior to his studies at Konstfack.

The work of art

Jennie Olofsson
Performance, videoverk
2014

"I verket *The work of art* utsätter jag mig för det som jag finner obehagligt och fel i förhållande till mitt arbetsmaterial, vi har alla lärt oss att hålla oss undan krossat glas. Jag vill bryta mina förutfattade meningar och samtidigt undersöka var mitt konstnärliga intresse ligger. I arbetet bakom, i processen, i kulisserna eller i själva resultatet av den konstnärliga undersökningen. Därför ser du två filmer av en och samma händelse, samtidigt. Likt mycket annat omkring oss finns det två sidor av samma mynt."

The work of art

Jennie Olofsson
Performance, Video
2014

"In the piece *The work of art*, I expose myself to things that I find uncomfortable or wrong in relation to my working material; we have all learned to stay away from broken glass. I want to break away from my own prejudices and at the same time investigate where my artistic interest lies. In the work behind, in the process, at the edge of or in the actual result of the artistic exploration. For this reason, you are watching two films of the same event simultaneously. Like many other things around us, there are two sides to this coin."

Weave Typ A

Terese William Waenerlund
Burn-out teknik med brännare
2014

“När jag gjorde *Weave Typ A* arbetade jag med ett tema kring begränsande strukturer, galenskap och feminism. De arbeten jag skapade under denna period bearbetar hur jag själv hanterar gränser i de rum jag befinner mig. Jag ville gärna använda de textila referenserna och lät därför vävstrukturen finnas kvar. *Weave Typ A* är gjord i tekniken Burn-Out som är en ny glasteknik jag utvecklat”. En glaskräms av krossat infärgat glas blandas samman och appliceras på organiskt material som sedan bränns med gasolbrännare.

“Jag upptäckte en intressant skärningspunkt i mitt arbete, där konsthantverk och performance möts. Denna position finner jag mycket spännande och den är min kreativa utgångspunkt idag.”

Weave Typ A

Terese William Waenerlund
Burnout technique
2014

“When I created *Weave Typ A*, I was working with a theme on limiting structures, insanity and feminism. The works I created during this period process how I myself handle limits in the spaces around me. I really wanted to use the textile references, and so I kept the weaving structure. *Weave Typ A* is made with the burnout technique, which is a new glasswork technique I have developed”. I make a glass paste from crushed, tinted glass and apply it to organic material which is then burnt with a propane torch.

I discovered an interesting point of intersection in my work where crafts and performance meet. This position is very exciting to me, and today I use it as my creative point of departure.

Gone for good I

Bertil Vallien
Sandgjuten i svart glas
2009

I början av 2010-talet öppnade sig en ny väg för Bertil Vallien. Han hade för avsikt att gjuta några av sina skulpturer som landskap, stad och fartyg men glasmassan som skulle vara svagt isblå vällde ur skopan likt kletig svart asfalt. Efter kylningsprocessen spolades de gjutna svarta skulpturerna rena från sand och polerades. Den kletiga svarta massan hade förvandlats till metall. Konstverken påminner om dystopiska landskap övergivna och förkolnade som efter ett krig. I några skulpturer har Vallien tillfört små detaljer i färg, ofta knallröda som blir starka blickfång mitt i allt det svarta.

Gone for good I

Bertil Vallien
Sand-cast black glass
2009

In the early 2010s, a new path opened up to Bertil Vallien. He had intended to cast a few of his sculptures as landscapes, cities and ships, but the frit that was supposed to be a light, icy blue came pouring out like sticky black asphalt. After the cooling process, the moulded black sculptures were washed clean of sand and polished. The sticky black mass had turned into metal. The artworks are reminiscent of dystopian landscapes, abandoned and charred as if marked by war. In some of the sculptures, Vallien has added small colour details, often in stark red, which are eye-catching amidst the black.

EKG

Nina Westman
Neon, mixed media, video
2014

**[Hade en kärlek en gång, det var så häftigt,
visade sig snart, hans hjärta var av glas.]**

ur Heart of Glass, Blondie, 1978

“EKG:et på väggen illustrerar mitt EKG som slår knut på sig själv och kvinnan på filmen är jag som blåser ett hjärta av glas. Verket handlar om försök, förväntan och besvikelse. När det förväntade och det man hoppats på ‘blows up in your face’.

Glas ger motstånd och har temperament. Det är snabbt och direkt och är liksom människan fragilt till sin natur, därför är det ett bra material att porträttera mänsklighet i. Glas är tack vare sin transparens ett speciellt material som ljus kan färdas i, gasen i neonet uppenbart upplysande.”

EKG

Nina Westman
Neon, mixed media, video
2014

**“Once I had love and it was a gas
Soon turned out had a heart of glass”**

from Heart of Glass, Blondie, 1978

“The EKG on the wall illustrates my own EKG tying itself into a knot, and the woman in the film is me blowing a heart of glass. The piece is about trying, expectation and disappointment. When what you expected and hoped for ‘blows up in your face’.

Glass puts up a fight and has a bit of a temperament. It’s fast and direct, and like people, it’s fragile in its nature, which makes it a good material for depicting our humanity. Thanks to its transparency, glass is a special material that allows for light to travel through it, the neon gas clearly illuminating.”

Re:collection

Ylva Holmén

Handblåst, skulpterat glas, mixed media
2012

“För att bearbeta sorgen efter honom [en fågel som hade dött] återvände jag till stunden för mitt första möte med döden, då burfåglarna i barndomshemmet miste livet.”

Ylva Holmén använder glaset som en brygga mellan lekfullt glashantverk och skrockfullhet med traditionsbundna myter och häxkonst, i gränslandet mellan dröm och verklighet.

Re:collection

Ylva Holmén

Hand-blown, sculpted glass, mixed media
2012

“In order to process the grief after losing him [a bird that died] I returned to the moment when I first encountered death, when the cage birds of my childhood home lost their lives.”

Ylva Holmén uses the glass as a bridge between playful glasswork and superstition between traditional myths and witchcraft, in the borderlands between dream and reality.

Mörker mörka mörkt kristaller

Ingalena Klenell
Ugnsformat glas
2016

“Glas är motsträvigt och utmanar mig på flera sätt. Produktionstänkande och hantverkshierarkier har levt kvar inom glastillverkningen på gott och ont. Det har fungerat som statusmarkör och byggmaterial. Sökandet efter att bortom det hitta glasets kvalité som poetiskt språk är att gå in i ett landskap där natur möter kultur i olika skepnader. För mig har det mötet varit utgångspunkt i många av mina verk. Relationen till träd kan ha en spirituellt kvalitet. De är större än människor men sårbara för vår kulturs storhetslängtan. Poeter som Ann Jäderlund har synliggjort en språklig arkitektur som inspirerar mig i bygget av träd och skogar.”

Mörker mörka mörkt kristaller

Ingalena Klenell
Kiln-fired glass
2016

“Glass is reluctant and challenges me in several ways. A focus on production and craftsmanship hierarchies has lived on within glass manufacturing, for better or worse. It has been a status symbol and a construction material. The search beyond that, to find the glass’ quality as a poetic language, is to enter into a landscape where nature meets culture in various guises. For me, that search has been the point of departure in many of my works. The relationship with trees can take on a spiritual quality. They are bigger than human beings but still vulnerable to our culture’s aspiration for greatness. Poets like Ann Jäderlund have visualised a linguistic architecture that inspires me in the construction of trees and forests.”

Systematisera och visualisera din personliga kod, som min

Ammy Olofsson

Handblåst, slipat glas, mixed media
2015

"Jag har gjort en personlig genbank. Jag har frågat alla jag har varit kär i men där det inte blev vi, om jag kunde få deras DNA till min samling. Min första obesvarade kärlek, min high school sweetheart, och en vän som inte visste att jag varit kär i honom. DNA:t syns på botten av glaströren som små vita trådar.

DNA är din personliga kod, en symbol för din unika identitet, men en potentiell klon av dig skulle inte vara du. Jag tror att miljö är viktigare än arv när ens identitet skapas men att det samhället du lever i tycker om dina gener, formar dig.

Biohacking och glasblåsning är mina metoder. Det du ser i de slutna glaströren är extraherat DNA. Du får om du vill, sätta dig ner vid bordet, lyssna på bandet, läsa i boken och vara med på en framtida workshop där vi extraherar ditt DNA och skapar nya register."

Systematisera och visualisera din personliga kod, som min

Ammy Olofsson

Hand-blown, cut glass, mixed media
2015

"I have created a personal gene bank. I have asked everyone I've ever been in love with, but didn't end up with, if I could have their DNA for my collection. My first unrequited love, my high school sweetheart, and a friend who didn't know I had been in love with him. The DNA can be seen at the bottom of the glass tubes as little white strings.

DNA is your personal code, a symbol of your unique identity, but a potential clone of that code would not be you. I believe that nurture is more important than nature in terms of creating your identity, but that the society you live in likes your genes, and shapes you.

Biohacking and glassblowing are my methods. What you see in the sealed glass vials is extracted DNA. If you wish, you can sit down at the table, listen to the tape, read the book and join a future workshop in which we will extract your DNA and create new registers."

Pow

Birgitta Ahlin & Sirkka Lehtonen
Planglas, slipat
2003-2015

”Sedan 1980 har vi utvecklat nya tekniker för hantverksmässig och industriell bearbetning av planglas för konstnärliga och arkitektoniska ändamål. I våra utställningar söker vi andra uttrycksformer, ett annat sätt att uppleva och se på glaset, att främmandegöra materialet.”

Pow

Birgitta Ahlin & Sirkka Lehtonen
Optical flats, polished
2003–2015

”Since 1980, we have been developing new techniques for artisanal and industrial processing of optical flats for artistic and architectural purposes. In our exhibitions, we are seeking other means of expression, another way to experience and look at glass, a way to defamiliarise the material.”

Det glömda landet I

Det glömda landet II

Olle Brozén

Handblåst glas, graalteknik

2014

“Efter tolv år i Småland som formgivare, konstnär och hantverkare beslutade vi oss, jag och min familj, för att återvända till Stockholm år 2013. Med den tidsrymden som erfarenhet har jag, med en stigande frustration, upplevt en allt större obalans mellan tillväxtregion och avfolkningsbygd. Jag ser det som en av de stora frågorna, såväl globalt som lokalt.”

Olle Brozén arbetar i den hundra år gamla graalglastekniken. Man skapar först ett ämne som består av underfångsglas och ett eller flera lager överfångsglas. Överfången består av tunna färgskikt som kallarbetas, när glaset svalnat i samband med blästring och gravering. Mönster och motiv framträder genom kallarbetet. Ämnet tempereras därefter upp och placeras på en glaspipa och nytt klarglas träs utanpå. Därefter blåses det slutliga verket färdigt.

Det glömda landet I

Det glömda landet II

Olle Brozén

Hand-blown glass, graal technique

2014

“After twelve years in Småland as a designer, artist and artisan, we decided, my family and I, to return to Stockholm in 2013. Through my long experience, I have witnessed with a growing sense of frustration the increasing imbalance between growth region and depopulated areas. I view it as one of the major issues, both globally and locally.”

Olle Brozén uses the century-old graal technique in his work. The first step is to create a material consisting of an underlay and one or more overlays. The overlays consist of thin coloured layers of glass that is coldworked using sandblasting and engraving. Patterns and motifs emerge during the coldwork. The material is then heated up again and placed on a blowpipe and another layer of clear glass is added. The finishing step is then to blow the final piece.

Silver Hammer

Fredrik Nielsen

Handblåst och skulpterat glas, förångad metallisering
glas, försilvring

2014

Courtesy Wetterling Gallery

"Verket *Silver Hammer* färdigställdes på The Glass Factory i Boda år 2013. Hammaren och övriga bildfragment i skulpturen kommer från ett projekt på The Glass Factory under 2011 där min vän och målaren Jim Butler arbetade med fem stycken objekt som rörde sig inom byggnation av en ny ateljé i Vermont. Genom en dekalteknik i fyrfärgstryck är de överförda på kalla glasdelar. Dessa bildfragment är överblivna, alternativt misslyckade och passade senare in i mitt arbete med *Silver Hammer*."

Nielsen kallar sin arbetsmetod för "sampling" som innebär att han använder sig av olika tekniker i sitt skapande. Skulpturen *Silver Hammer* är gjord av glas och aluminium men även utformad enligt klassiska tekniker såsom blåst fot och incalmo – det vill säga att två upphettade glasdelar sammanfogas till ett objekt.

Silver Hammer

Fredrik Nielsen

Hand-blown and sculpted glass, vacuum metallisation
glass, silver plating

2014

Courtesy Wetterling Gallery

"The piece *Silver Hammer* was completed at The Glass Factory in Boda in 2013. Hammaren and other image fragments in the sculpture comes from a project I did in 2011 at The Glass Factory, where my friend, the painter Jim Butler, was working on five objects on the theme of constructing a new studio in Vermont. Through decalomania with four-colour prints, they have been transferred onto cold glass pieces. These image fragments are left-overs, or failures if you will, and would later fit into my work on *Silver Hammer*."

Nielsen refers to his work method as "sampling", meaning that he uses different techniques in his creative process. The sculpture *Silver Hammer* is made from glass and aluminium, but is also designed using classic techniques such as a hand-blown base and incalmo, i.e., fusing two or more blown glass elements into one object.

I captured an octopus and killed it.

Then transformed it into a vessel
Benjamin Slotterøy
Handblåst och skulpterat
glas, videoverk
2015

”Mitt konstnärliga arbete befinner sig i gränslandet mellan det poetiska och det politiska. I denna estetiska gråzon finns ett stort färgspektrum där fusionen mellan poesi och politik skapar frågor om funktionalitet, vardagsliv, utanförskap, urbanism och miljö.”

Som konstnär har Benjamin Slotterøy deltagit i flera utställningar runt om i världen. Hans verk är berättande och politiskt ifrågasättande. Han låter gärna glaset forma sig efter egen vilja och kombinerar det strama formblåsta glaset med det intuitiva och slumpmässiga.

I captured an octopus and killed it.

Then transformed it into a vessel
Benjamin Slotterøy
Hand-blown and sculpted
glass, video
2015

”My artistic work exists in the borderland between the poetic and the political. This aesthetic grey zone contains a large spectrum of colours, in which the fusion of poetry and politics gives rise to questions of functionality, everyday life, alienation, urbanism and environment.”

As an artist, Benjamin Slotterøy has participated in several exhibitions around the world. His works are narrative and politically challenging. He is a fan of allowing the glass to shape itself according to its own will and combines the strict blow moulding with the intuitive and the random.